

Posledné kvapky

Slnko skláňa svoju hlavu,
to podzim, jeseň je tu.
Každé ráno vidieť vlahu,
na okne, či rose listu.

Pár hrejivých lúčov
ako posledné kvapky,
od starkej, či babky,
zdravých to lúhov.

Posledná zeleň i farby
pred krajinou hnedou,
keď sychravo dažde Erdy
pokryjú chotáre šedou.

Tak cítiš i vo vnútri svojom,
že je to ako ticho pred bojom,
čo musíš zviest' sebou,
než smieš prejsť krajinou bielou.

Ano i tma je potrebná,
ak necítil si radosť zo Svetla.
I šedivosť bezfarebná,
aby si videl farby raja zo Svetla.

I dažde ako slzy tečúce tvárou,
aby obmyli, čo špinavé je,
zvlažili čiernu, tvrdú zem,
čo ako jar ducha zazelená sviežou trávou.

Po tej nádhernej pláni,
kde všetko ožíva,
čo iskrou ducha sa nazýva.
Po tej nádhernej pláni!

Tam vedú poledné kvapky
tvojich myšlienok i činov,
posledné kvapky.

Preto povstaň!
ako steblo trávy na jarnej stráni,
Ako laň či jeleň,
čo potomstvo si chráni.

Ostaň v pohybe, ľahkosti,
pre všetkej bdelosti,
čo zavlaží teraz do sýtosti,
a zmyje ti rúcho do belosti ...

... pred tým nevidanej.

Tvoje posledné kvapky.

Martin Kruták
foto: Ruže na priedomí

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/posledne_kvapky

Last update: **25.10.2024 10:39**

